

[Socialministeren.]

yderst begrænset omfang vil kunne påtage sig virkelige arbejdsopgaver.

Jeg mener derfor ikke, at der er den fornødne basis for fra centralt hold at udsende retningslinjer på dette punkt, idet den enkelte kommunalbestyrelse ud fra sit lokale kendskab til klientelet på kommunens plejehjem bedst vil kunne skønne over, hvilke aktiviteter beboerne er i stand til at deltage i.

Af *Gert Petersen* (SF) til udenrigsministeren (26/7 77):

»Finder den danske regering, at udviklingen af den såkaldte neutronbombe er til gavn eller til skade for afspændingsbestræbelserne, eller at den ikke påvirker disse i nogen retning?«

(Spm. nr. 415).

Begrundelse.

Spørgsmålet skyldes udenrigsministerens besvarelse af spørgsmål nr. 395, hvori der udtrykkeligt blev spurgt, om den danske regering vil tage afstand fra de bestræbelser, der gøres for at udvikle en neutronbombe. Uanset hvordan man læser ministerens besvarelse, finder man intet svar på selve spørgsmålet. At USAs udvikling af neutronbomben er et nationalt anliggende, og at Danmark ikke kan forhindre USA i at udvikle et nyt våben, er jo ikke noget svar på spørgsmålet.

Den internationale debat ville ikke alene blive gold, men også forskertse enhver mulighed for at påvirke udviklingen, hvis samtlige regeringer forholdt sig på denne måde til problemer, der vel er nationale i deres udspring, men som uomtvisteligt har internationale konsekvenser. Ifølge besvarelsen har den danske regering ingen mening om neutronbomben, og først hvis NATO blandes direkte og formelt ind i sagen, vil regeringen mene noget.

Men spørgsmålet om global afspænding er ikke et nationalt anliggende og ej heller en sag, der specielt henhører under NATOs kompetence. Afspændingsprocessen må være et anliggende for alle stater og følgelig også for Danmark. Det siger sig selv, at vældige spring i den militærteknologiske udvikling må påvirke den globale situation og dermed også afspændingsprocessens forløb i positiv eller negativ retning. Hvis man mener, at den danske regering kan forholde sig ligegyldig hertil, ville det

være ret forbavsende. Danmark er ikke placeret på en lille klode for sig selv.

Forsvarsminister *Orla Møllers* svar (1/8 77):

Må jeg først som en generel kommentar til debatten om neutronbomben i forhold til de allerede eksisterende kernevåben sige, at jeg finder det uden mening at tale om grader af umenneskelighed, når det drejer sig om så frygtelige våben. Ved særligt at vende os mod én umenneskelig våbentype – og det er i denne forbindelse ligegyldigt, hvilket land der udvikler den – »blåstempler« vi i virkeligheden indirekte de i forvejen kendte, der er lige så umenneskelige. Målet må naturligvis være at få dem alle afskaffet.

Dernæst tror jeg ikke, at der er nogen, som kan give et fornuftigt svar på, hvorledes dette eller hint våbenprojekt indvirker på afspændingsbestræbelserne. Det vil nemlig altid blive hævdet, at sådanne projekter er nødvendige for at tilvejebringe den grad af militær sikkerhed, som jo må være udgangspunkt for enhver realistisk afspændingspolitik.

Derimod er der grund til at se udviklingen som et meget beklageligt tegn på, at vi endnu ikke er kommet tilstrækkelig langt med den militære side af afspændingen. Kræfterne bør derfor snarere samles om en forstærkelse af afspændingspolitikken og om realistiske nedrustningsforslag både på det atomare og det konventionelle område. Den stadige strøm af nye våben – der forøger arsenalet af umenneskelige og afskyelige våben – understreger blot nødvendigheden af at komme i gang, inden det bliver for sent.

Af *Tove Jørgensen* (DKP) til boligministeren (26/7 77):

»Hvad agter ministeren at foretage over for Greve kommunalbestyrelse, der bevidst bryder den gældende boligsikringslovgivning?«

(Spm. nr. 416).

Begrundelse.

Greve kommunalbestyrelse afviser fortsat at udbetale boligsikring til lejere i bebyggelsen »Askerød«, der ikke betaler den fulde husleje, på trods af at boligministeren i et svar til folketingets boligudvalg har givet udtryk for, at boligsikring skal udbetales i forhold til det be-